

همسر شهید برونسی درگذشت

در دومین روز از ماه بهمن، روح مطهره حاجیه خانم معصومه سبک خیز، همسر سردار شهید عبدالحسن برونسی پس از تحمل یک دوره بیماری به همسر شهیدش پیوست.

مرحومه سبک خیز سال ۱۳۴۷ با شهید برونسی ازدواج می‌کند که حاصل آن ۸ فرزند بود.

شهید عبدالحسین برونسی از شهدای بزرگ دوران

دفاع مقدس بود که در عملیات‌های متعددی چون عاشورا، فتح‌المبین، بیت‌المقدس، والفجر ۳ و ... حضوری فعال داشت و سرانجام در حالی که فرماندهی تیپ ۱۸ جوادالائمه (ع) را بر عهده داشت، به شهادت رسید. شهید عبدالحسین برونسی در عملیات بدر ساعت ۱۱ صبح روز ۱۲ اسفندماه ۱۳۶۳ در منطقه هورالعظیم با اصابت ترکش خمپاره دشمن به شهادت

رسید.مقام معظم رهبری درباره شهید برونسی فرمودند: «به نظر من شهید برونسی و امثال او را باید نماد یک چنین حقیقتی به حساب آورد؛ حقیقت پرورش انسان‌های بزرگ با معیارهای الهی و اسلامی، نه با معیارهای ظاهری و معمولی. به هر حال هر چه از این بزرگوار و از این بزرگوارها تجلیل بکنید، زیاد نیست و بجاست.»

حسین حبیبی در گفت‌وگو با «جام جم» از سرچشمه‌های نگارگری گفت

نگین نگارگری ایرانی

هنرمند نگارگری ایران
نگارگر و هنرمند

نگارگری یا همان نقاشی ایرانی- اسلامی ریشه در باورهای توحیدی ما دارد. با توجه به گذر زمان و تغییر شرایط اکثر هنرها در نگاه تکاملی خود برای زنده ماندن و پویایی دچار تحولاتی می‌شوند که هنر نگارگری نیز در این میان شامل آن می‌شود. بیشتر هنرمندان نگارگر برای روزآمد شدن این هنر را بیشتر به شکل تلفیقی به کار می‌برند و گوشه‌نگاهی به تحولات روز در خلق این آثار دارند. از جمله این هنرمندان حسین حبیبی است که این روزها نمایشگاه نگارگری‌اش با عنوان «نقش‌نهان» در نگارخانه

«نقش‌نهان» جقدر طول کشید؟

این نمایشگاه با این ایده و شیوه جدید نوآورانه از دهه ۹۰ در ذهنم شکل گرفت. در این مدت، مطالعاتی به شکل عملی و نظری در حوزه نگارگری انجام داده‌ام. البته مدتی وقفه ایجاد شد و من به کارهای دیگری مشغول شدم، اما حالا می‌توانم بگویم که از یکی دو سال پیش دوباره کار را شروع کردم و در سال‌های اخیر، به‌طور جدی‌تری به این موضوع پرداخته‌ام. پیش از این در سال ۹۴ اثری با این گرافیک و تکنیک اجرا کرده بودم. به نظرم ایده‌ای که هنرمند می‌خواهد به تصویر بکشد، بسیار مهم است و زمان کمتری برای اجرا نیاز دارد؛ چون با عناصر و ترکیب‌بندی‌ها آشنا هستیم و به عمق قضیه پی می‌بریم. در

این مرحله، زمان محدودتر است و به هر حال، کار سریع‌تر شکل می‌گیرد. **چه انگیزه و تفکری موجب خلق این تابلوها شد تا درباره تنهایی بیشتر شخصیت‌ها و بزرگان دین در این تابلوها صحبت کنید.** در کارهای مرتبط با انتم من؛ وقتی ماجرای انتم را می‌خوانید، این تنهایی را در زندگی آنها احساس می‌کنید. منظورم از تنهایی بیشتر تأکید روی حضور انسان‌های روشنگر اطراف امامان است؛ وگرنه همیشه اطراف این بزرگان علاقه‌مندانی وجود داشتند و ارتباط مردم با آنها به شکل لحظه‌ای بوده است. به‌عنوان مثال، امام حسن (ع) در زمان خود به دلیل صلح با معاویه، با مشکلات زیادی مواجه بود و این تنهایی در آثارم تصویر شده است. این موضوعات اجتماعی و سیاسی، فضای غبارآلودی ایجاد می‌کند که امام‌راتنها می‌کرد و نزدیکانش به فکر ترور او هستند. بنابراین، در آثارم سعی می‌کنم به عناصری بپردازم که این مفهوم را برساند. مثلاً اسبی سفید و امام سبز که نشان‌دهنده تقدس اوست. اهریمن به شکل رنگ‌های تیره و آب‌رنگی جلوه می‌کند و مردم نیز با رنگ‌های خاکستری به تصویر کشیده می‌شوند. البته

من دیگر در این کارها به فضای دو بعدی نقاشی پایبند نیستم و موضوعات باهم آمیخته می‌شوند.

به عنوان مثال، در نقاشی سایه سرخ اهریمن بر هویت اسلامی و ایرانی، ما یک فرهنگ و تمدن اهورایی داریم که در آن نشان می‌دهم همه چیز از فضای توحیدی ما نشأت می‌گیرد. درختی که در تابلو سبز رنگ است، نماد حیات را نشان می‌دهد. این درخت چنار، نماد طول عمر و قدمت است و به هویت ما اشاره دارد. همچنین سرخی که در پس‌زمینه تابلو می‌بینید، نمایانگر خطر و حس شراست که در نگارگری و ادبیات ماساری و جاری است. هنرمندانی که به این موضوع اشاره می‌کنند، معتقدند ما سمت شر و اهریمن برویم. در تابلو دیگری حضرت ابوالفضل (ع) در تنهایی و

مزیت نگارگری این است که نگاهی اهورایی و توحیدی دارد و از این جهت نمی‌تواند خود را رها کند. این هنر کثرت‌گراست، اما در عین حال به وحدت نیز توجه دارد و از نگاه معنوی خود دور نمی‌شود

غربت به سمت آب می‌رود. او می‌داند نمی‌تواند برای بار دوم این کار را انجام دهد، پس در اینجا ایشان را از پشت طراحی کردم و فضای ضدنور به او دادم که نشان‌دهنده رفتن او در یک غربت است. همچنین، اگر مخاطب به تابلو نگاه کند، می‌تواند او را به شکل شععی در حال آب شدن ببیند که نشان‌دهنده شرمندگی او از ناتوانی‌اش در انجام این کار است. در کنار او، اهریمنانی وجود دارند که او را احاطه کرده‌اند، اما در مرکز تابلو نور امیدی وجود دارد که نشان‌دهنده فضای اهورایی و توحیدی است با امید به آینده‌ای بهتر.

آثار شما به زیبایی این مفاهیم را منتقل می‌کند. عنصر تضاد در بیشتر تابلوهای شما دیده می‌شود. لطفاً در این رابطه نیز توضیح دهید.

هنرمندان برای ترسیم فضای بین‌خیر و شر، به شدت از تضاد رنگ‌ها استفاده می‌کنند. بسیاری از نقاشان می‌پرسند چگونه چنین تضاد رنگی را کنار هم قرار دهیم تا در نهایت به یک وحدت برسیم. این تضاد رنگی نوعی خلوص رنگ است که می‌تواند جلوه‌گری کند و می‌تواند به کار مفاهیم خاص خود را ببخشد. هر رنگی می‌تواند حرکت، هیجان، خطر یا زندگی را نشان دهد و ما می‌توانیم از خلوص رنگ‌ها برای بیان این مفاهیم به‌صورت روشن استفاده کنیم. نگارگران نیز تلاش می‌کنند تا این فضا را در آثار خود به کار ببرند؛ این هم جلوه‌گری می‌کند و هم به مفاهیم اشاره مستقیم دارد.

موضوع حائز اهمیت دیگر در کار نگارگران، تلفیق هنر نگارگری با اتفاقات روز است. بسیاری از نگارگران سعی می‌کنند با این‌که نگارگری هنری سنتی و قدیمی ایرانی است، آن را به روز کنند و با شرایط کنونی پیوند بزنند و شما از جمله این هنرمندان هستید.

بعضی فکر می‌کنند نگارگری هنری قدیمی است و اگر الان بخواهیم به آن بپردازیم، حالت موزه‌ای دارد؛ یعنی ممکن

است احساس کنند که این هنر دیگر حرفی برای گفتن ندارد، در حالی که نگارگری می‌تواند به روز شود و خود را مطرح کند. من قبل از ورود به دنیای نگارگری، نقاشی می‌کردم و انیمیشن نیز کار کرده‌ام. بنابراین با این فضا آشنا هستم. متأسفانه برخی دوستان که نقاشی مدرن می‌کنند، به هویت خود توجه کافی ندارند. در حالی که نگارگران می‌توانند با نمادها کار کنند و طبیعت را بشناسند و پس از آن به فضای انتزاعی وارد شوند. در حقیقت هنر مدرن هم خودش را در فضای انتزاعی تعریف می‌کند. مزیت نگارگری این است که نگاهی اهورایی و توحیدی دارد و از این جهت نمی‌تواند خود را رها کند. این هنر کثرت‌گراست، اما در عین حال به وحدت نیز توجه دارد و همواره از نگاه معنوی خود دور نمی‌شود. این نگاه به هنرمند کمک می‌کند تا از بآس و ناامیدی دور بماند و همواره بالنده و الهام‌بخش باشد. معتقدم در کار هنرمندان نگارگر، ناامیدی و افکار منفی دیده نمی‌شود. ما به نوآوری در فرم نیاز داریم تا بتوانیم موضوعات اجتماعی روز را بیان کنیم. این کار به ممارست

و تمرین و همچنین شناخت و دقت لازم نیاز دارد؛ مثلاً دیدن چند اثر نگارگری از گذشته و حال می‌تواند مفید باشد. من بیش از سه دهه است که در زمینه نگارگری فعالیت می‌کنم و نزدیک به دو دهه است که به‌طور جدی در این فضا مشغول هستم. قبل از این، شاید این‌گونه نبود و به مرور زمان نیاز به وقت بیشتری برای برقراری ارتباط بصری و ذهنی با این هنر احساس کردم.

به نظر تان چطور می‌توانیم دیدگاه گالری‌داران را به هنر نگارگری تغییر دهیم تا رغبت بیشتری برای برپایی نمایشگاه‌های نگارگری به دست آورند؟

هنر نگارگری و انجام این کار بسیار سخت و زمان‌بر است. ممکن است چند تابلو نقاشی در زمان کمتری کنار هم جمع شوند، اما برگزاری نمایشگاه نگارگری با ۱۰ اثر یا بیشتر بسیار دشوار است. گالری‌داران ممکن است بگویند به دلیل زمان‌بر بودن این کار، سرمایه‌گذاری روی آن مناسب نیست. این نگاه به نگارگری اشتباه است، چون کسانی که درباره آن تصمیم می‌گیرند، به ظرفیت‌های آن پی نمی‌برند و به صورت مسأله نگاه می‌کنند. به نظرم نیازی نیست وارد کثرت شوید و با عناصر محدودی هم می‌توان به یک تابلو رسید. به این دلیل که هنرمندان جدید ما پیگیر این موضوع نبودند، فکر می‌کنند نگارگری حتماً زمان‌بر است و باید جزئیات و ریزه‌کاری‌ها را در نظر گرفت. البته باید درنظر گرفت ولی در حال حاضر به زمان خیلی زیادی احتیاج ندارد. به‌نظرم به‌اشتباه، واژه انگلیسی «مینیاتور» برای توصیف این هنر به کار رفته است. قدما به دلیل این‌که در نگارگری با

وسواس و دقت کار می‌کنیم، فکر می‌کنند، نگارگری یعنی همین. اما نگارگری تنها پیام و مفاهیم را منتقل می‌کند و می‌تواند در ابعاد بزرگ یا کوچک و حتی به صورت تک‌پرسوناژ باشد. به عنوان مثال، در آثار رضا عباسی که سال‌ها پیش خلق شده، می‌توانیم یک تک عنصر را ببینیم. بنابراین، در زمان‌های گذشته به نتایجی رسیده‌اند که نگارگری می‌توانند از کثرت‌گرایی بکاهد و به مفاهیم اشاره کنند. این موارد وجود دارد، اما نمی‌دانم چرا در ذهن مردم جا افتاده که حتماً یک تابلو نگاری باید شامل عناصر بی‌شماری و ریزه‌کاری‌های زیاد باشد که تصویری نادرست است. دوستانی که در زمینه نگارگری فعالیت می‌کنند، باید به این نکات توجه کنند و توضیحات بیشتری ارائه دهند تا ذهنیت‌ها تغییر کند. البته برگزاری نمایشگاه‌ها و صحبت درباره این موضوعات می‌تواند به این تغییر کمک کند.

ثبت نام بیش از ۳۰۰ هزار نفر در رویداد ملی «خط‌آمین»

از آغاز رویداد ملی خط‌آمین تا امروز حدود ۳۰۰ هزار شرکت‌کننده در گروه‌های مختلف سنی به عنوان فعالان کتاب و کتابخوانی شرکت کرده و در دبیرخانه پویش کتابخوانی خط‌آمین ثبت‌نام کرده‌اند. با بررسی‌های صورت گرفته، بالغ بر ۴۰۳۲ نفر آثارشان را در بخش‌های مختلف به دبیرخانه رویداد ملی خط‌آمین ارسال کردند. باتوجه به استقبال جوانان، نوجوان و دانش‌آموزان از این پویش، احتمال تمدید آن از سوی دبیرخانه قابل پیش‌بینی است. زمان اعلام برندگان این رویداد ۲۲ بهمن اعلام شده است.

نمایشگاه کنتراست برگزار می‌شود

«کنتراست» عنوان نمایشگاه انفرادی آثار بنفشه احمدزاده است که جمعه ۵ بهمن در گالری افتتاح می‌شود. بنفشه احمدزاده در بیانیه این نمایشگاه نوشته است: «دو دهه تصویرسازی، به من آموخت کنتراست نقطه عزیمت من در تولید تصویر بوده است. اولین لکه‌ها روی کاغذ و بوم نقاشی، غلیبه نقطه و خط بر سفیدی کاغذ، کنتراست را شکل می‌داد اما ساخت تصویر در خدمت داستان، تلاش‌ها برای ساماندهی نقاط و خطوط را کم اهمیت می‌کرد. مخاطب در جست‌وجوی روایت، لذت درک اصول تصویر را از دست می‌داد. من در انتخابی آگاهانه از داستان فاصله گرفتم تا کنتراست را فارغ از داستان در تصویر ساماندهی کنم. هندسه، مکانی امن برای جست‌وجوهایم بود. هندسه‌ای که در ترسیم‌های اولیه آن دریافت‌م که تصویری الکن با بار زیادی از تزیین دارد.» این نمایشگاه تا ۱۹ بهمن ادامه دارد و علاقه‌مندان می‌توانند همه روزه به جز روزهای شنبه از ساعت ۱۷ تا ۲۰ به باگالری مراجعه کنند.

اعلام نامزدهای پوستر و نمایشنامه‌نویسی تئاتر فجر

در بخش پوستر جشنواره، ۳۵ هنرمند در مجموع ۱۰۸ اثر را به بخش پوستر جشنواره ارسال کردند که در نهایت، ۴۰ اثر از ۲۰ هنرمند به بخش نهایی داوری و همچنین بخش نمایشگاه راه پیدا کرد. اسامی برخی از این نامزدها عبارتند از: علی فرخی برای پوستر نمایش مصاحبه، مهدی اسدی‌تبار برای پوستر نمایش نفرین رزائیل، اردلان آشنانگر برای پوستر نمایش‌های درخت انجیر و بز باش، علی رفیعی برای پوستر نمایش‌های هاقیل و ارور ۴۰۴... بخشی از نامزدهای نمایشنامه‌نویسی نیز عبارتند از: «گور به گور» نوشته اصغر گروسی از فارس، روزگار سپری شده خانواده حشمتی نوشته غلام حسین دولت‌آبادی از تهران، یک‌فیل ناپدید شده است نوشته شهرز آقایی از تهران، چند گرگ از عروسی مادر ماه جان نوشته رضا گشتاسب از کهگیلویه و بویراحمد، رنجامه گزران دیو سر نوشته نیما حسن بیگی از قزوین، مه گشی نوشته اتوسا رنگی از خراسان رضوی و...

پویش ملی کتابخوانی
خط‌آمین
جهت کسب اطلاعات بیشتر به نشانی اینترنتی
www.RAVIBOOK.ir
مراجعه نمایید.